MOTOR AVIACIÓ

Aeronàutica

Interessant conferència del doctor Azoy

La secció de Serveis d'Aeronàutica de l'Aeri Club de Catalunya inaugurà una tanda de conferències sobre temes relacionats amb l'Aeronàutica.

La primera d'aquestes fou donada a la sala de sessions de l'Associació d'Enginyers, pel Doctor Azoy, de l'Institut d'Orientació Professional.

La persona del Dr. Azoy és a bastament coneguda dels aviadors catalans. El Dr. Azoy, des de fa més de nou anys, participa de la vida aeronàutica dels nostres pilots i adquireix profunds coneixements en la psicotècnica dels aviadors.

El tema de la seva conferència era l'entrenament dels pilots a les diverses especialitats aeronàutiques.

Tots els pilots no tenen les mateixes aptituds, i cal fer-ne una selecció. Mentre els uns poden ésser excellents pilots de turisme, d'altres són més aptes per a efectuar vols acrobàtics i servir l'arma de caça, mentre que alguns podran dedicar-se a l'aeronàutica de transport sobre línies regulars.

De totes maneres, l'home pot adaptar-se a les condicions noves de vida que el volar representa, sempre que es faci l'entrenament adequat.

Abans es creia que un pilot havia d'ésser sobretot un home valent, i per tal de provar la seva valentia, hom el sotmetia a proves com, per exemple, disparar petards prop seu, i d'altres per l'estil, que cap relació no tenien amb la vida aeronàutica.

La psicotècnica ha fet els seus progressos. Avui s'estudia l'adaptabilitat dels individus als ràpids canvis de pressió atmosfèrica, combinats amb els canvis de temperatura i de composició de l'aire, com correspon als vols de gran alçària. També s'estudia l'efecte que la força centrífuga produeix al cos del pilot en els viratges molt tancats.

La navegació per l'estratosfera és de molt d'interès, i per fer-la pràctica els tècnics aeronàutics necessiten la collaboració dels fisiòlegs. Tots els pilots que es dediquen als vols estratosfèrics són preparats pels fisiòlegs. Aquest és el cas de Donati, Lemoine i Willy Post. L'organisme s'adapta millor als canvis lents; la velocitat ascensional dels avions moderns necessiten del pilot una preparació; s'entén això, naturalment, per als avions de rècord o de caça i per a alçàries superiors als cinc-mil metres. També és el mateix referent als descensos, sinó que en els descensos l'adaptabilitat és més difícil.

El Doctor Azoy parla tot seguit dels trastorns que produeix la força centrífuga desenrotllada pels viratges tancats, en el cor, els pulmons, l'estómac i els canals semicirculars dels aviadors. També una posició anormal pot retardar o anullar els moviments voluntaris: exemple, el cas de paraxutistes que no han obert el paracaigudes.

Pilots que tot i tenint defectes, són bons aviadors, perquè tenen qualitats que els compensen.

De dos pilots físicament idèntics, l'un pot ésser fi i l'altre matusser. Per què? Aquesta és la incògnita que els fisiòlegs s'esforcen a descobrir.

El Dr. Azoy, que té llarga experiència en aquesta mena d'estudis, considera que els pilots de més de 25 anys tenen les qualitats especials més desenrotllades, gràcies a una llarga preparació.

Les pràctiques de paracaigudes són necessàries per a l'augment de confiança que donen als navegants de l'aire.

El Dr. Azoy acaba la seva conferència donant les gràcies als pilots catalans per la bona voluntat que sempre han tingut envers els seus estudis psicotècnics, i els prega que continuïn d'aquesta manera.

L'auditori, gairebé compost en totalitat per aviadors de motor i de vol a vela, regracià amb aplaudiments l'interessant conferència.

A. A.

• • •

VIATGE DE QUATRE PILOTS CATALANS

Quatre pilots catalans — Cera, Carreres, Camarassa i Bigorra — a bord del "Stinson", propietat del primer, han efectuat un viatge de més de tres-mil cinc cents quilòmetres per la Península. Van aterrar a Madrid, València, Alacant, Sevilla, Castelló i Barcelona. Foren molt ben rebuts per l'Aero Club de Sevilla, que els oferí un sopar.

Se'ns ha dit que aquest viatge consisteix en un entrenament per a un vol de molta més envergadura.

¿Es tracta, potser, de la Volta a Espanya en un dia?

• • •

EL "POU DU CIEL" DE CERVERA

Els senyors Ermengol, Gómez, Grau i Bonjoch, de Cervera, acaben un "Pou du Ciel". Invitats per ells, quatre pilots de l'Aero Club de Catalunya anaren a veure aquesta construcció. Amb tal ocasió, Foyé donà una conferència al teatre Principal d'aquella vila. Explicà per què i com ha estat creat aquest tipus d'avió.

El teatre era ple de persones que donaven proves del més viu interès.

• • •

ELS "POU" A CATALUNYA

Es una veritable febre constructiva. Per ara sabem que es construeixen: dos "Pou" a Sabadell; un a Sitges; un a Cervera; un a Mataró; un a Badalona, i quatre a Barcelona. A Anglaterra s'ha constituït el "Pou Club". Ací potser serà un dia necessari reunir tots aquests constructors en un aplec per a tractar d'afers relacionats amb aquesta aviació nova.

Què en penseu?

★

MOTOCICLISME

STADIUM MOTO CLUB HONORA ELS SEUS CORREDORS

Diumenge, al migdia, Stadium Moto Club oferí un vermut d'honor als seus socis Jaume Not i Francesc Puchades, per la brillant cursa que van efectuar el diumenge anterior, en ocasió del Gran Premi Amateur que, com saben els nostres lectors, fou disputat sobre el circuit de Sant Quirze Safaja.

★

AUTOMOBILISME

LA VII EXPOSICIO INTERNACIONAL DE L'AUTOMOBIL

Han començat d'arribar a Barcelona cotxes, xassis, camions i motors destinats a la propera Exposició Internacional de l'Automòbil. Dotze nacions prenen part en aquesta Exposició.

La indústria nacional hi estarà dignament representada.

Se'ns ha dit que hi haurà un exemplar de la cèlebre automotriu anomenada "La Micheline".

Un nou cotxe català: el "Nacional-Sitges" tindrà el seu estand; és un cotxe de vuit cavalls.

Encara que no és del tot segur, és molt probable que M. Cambell trametrà el seu famós bòlid: el "Blue Bird", que darrerament conquerí la marca mundial de velocitat a la platja de Daytona.

VII Exposició Internacional de l'Automòbil

Pot considerar-se acabada l'organització de la propera Exposició Internacional de l'Automòbil en la seva primera part, ja que dels cinc-cents i escaig d'estands de què constarà, queden únicament disponibles, a hores d'ara, mitja dotzena, destinats exclusivament a accessoris.

S'emprèn ara a marxes forçades les obres de repintar les parets interiors i columnes del Palau número 2, i a tal objecte han començat ja llur tasca pintors, fusters i estorers. Es construeixen quatre grans rampes per tal que puguin ascendir els camions i autobusos de grans dimensions i voluminós pes. Es collocaran a cada stand les corresponents pancartes pintats els noms amb pintura vermella, molt viva, sobre fons color alumini, que resultaran d'un aspecte elegant.

Per la Comissaria general de l'Exposició es disposarà l'ordre d'entrada dels camions i autocars, a fi de facilitar les operacions de llur collocació.

Tots els estands estaran tancats per pilastres i barres color alumini.

Distribuïdors:

Romagosa i C.ª S. en C.

Carrer València, 295

BARCELONA

CICLISME

Agustí Sancho, vencedor en el Premi Ciclos Catalunya, de la P. C. Poble Nou

Amb gran nombre de participants es disputà ahir la clàssica prova de la Penya Ciclista Poble Nou.

La classificació fou establerta com segueix:

Agustí Sancho, en 2 h. 18 m. Andreu Casabon, Josep Maria Martínez, Josep Plana, segueixen F. Sabater, M. Rodríguez, A. Prat, A. Vendrell, F. Colomer, J. Lafont, fins a 78 corredors.

Per equips guanyà la Penya Ciclista Clips.

La prima "funda Prutich" de la Rabassada se l'adjudicà el vencedor.

La cursa fou un èxit esportiu i d'organització.

El Campionat Social contra rellotge de la U. E. Sagrera-Sant Andreu és guanyat per Antoni Múrcia

Marià Cañardo actua fora de concurs

Ahir fou celebrat el Campionat social contra rellotge de la U. E. Sagrera-Sant Andreu, en el qual prengué part, fora de concurs, l'ex-campió d'Espanya Marià Cañardo.

El primer corredor prengué la sortida a les nou en punt del matí i la classificació final fou la següent:

Ferran Múrcia, 1 h. 23 m. 1 s., amb Ciclos Múrcia; Joan Vallribera, 1 h. 26 m. 7 s.; Joan Julià, 1 h. 26 m. 26 s.; Esteve Costa, 1 h. 26 m. 30 s.; Josp M. Pujol, 1 h. 26 m. 31 s.; Albert Santiago, 1 h. 28 m. 27 s.; Biblià Múrcia, 1 h. 29 m. 11 s., i Sabí Alonso, 1 h. 30 m. 45 s.

Marià Cañardo, fora de concurs, va batre el record anterior en 1 h. 20 m. 46 s.

L'organització, bona.

Resultats del Campionat Infantil.—Sèrie Premi Pantaleoni Germans

ELS VENCEDORS

Nenes: de 6 a 9 anys, Marcè Asencio.

Nens: de 3 a 5 anys, Agustí Oltra; de 7 a 9, Miquel Gómez; de 9 a 11, Joaquim Rosselló, i d'11 a 12, Josep Llopart.

Lorganització fou a càrrec de l'A. C. Montjuïch.

TORNEIG PRE-PROMOCIONAL

Tàrrega - Terrassa, 1-2.
Calella - Iluro, 3-0.
Horta - Sants, 1-2.
Sant Andreu - Martinenc, 1-1.

Classificació

Sants	17	11	1	5	40	22	23
Granollers	16	10	1	5	44	29	21
Terrassa	17	10	1	6	34	29	21
St. Andreu	17	7	5	5	34	36	19
Horta	17	8	2	7	37	34	18
Calella	17	7	4	6	37	33	18
Martinenc	17	6	3	8	29	35	15
Europa	16	5	1	10	20	31	11
Iluro	17	4	3	10	21	36	11
Tàrrega	17	5	1	11	27	43	11

Partit per al dijous dia 11

Granollers - Europa.

El diumenge vinent, final del Torneig

Iluro - Horta.
Europa - Calella.
Martinenc - Granollers.
Terrassa - Sant Andreu.
Sants - Tàrrega.

La cursa Jaca-Barcelona (367 quilòmetres) el 14 d'abril

Aquesta cursa, que creà el nostre confrare "El Diluvio" l'any passat, i que aquest any organitza la S. C. de la U. E. de Sants, amb el concurs de "El Diluvio", se celebrarà el diumenge vinent, dia 14 d'abril.

El fet de coincidir amb el Gran Premi d'Eibar, prova de cinc etapes, ha restat brillantor a la llista d'inscrits, i hom pot notar-hi la manca dels Trueba, Ezquerra, Montero i àdduc, lamentem-ho, del nostre Cañardo, el qual, per compromisos de marca, es veurà obligat a córrer la prova Eibar-Madrid-Eibar.

Amb tot, hi ha un bon nombre de corredors, i entre ells, potser, més homes de categoria en nombre que no aconseguirà la prova d'Eibar.

Per això creiem que la Jaca - Barcelona aconseguirà un complet èxit esportiu.

A continuació donem els inscrits fins ara:

1. Emilià Alvarez de Pau, vencedor de l'any pasat.
2. X. X., de la Penya Viliam Tarin, de Barcelona.
3. Antoni Destrieux, de Màlaga, independent, de primera categoria, U. E. Sants.
5. Vicenç Cebrián-Ferrer, de Barcelona, professional U. E. Sants.
6. Jaume Pagès, de Granollers, independent, de segona categoria, U. E. Sants.
7. Josep Fises, de Martorell, independent, de primera, U. E. Sants.
8. Vicenç Bachero, professional.
9. Rafel Ramos, de Narbona, ind.
10. Marià Gascón, d'Esplugues de Francolí.
11. Manuel Baró, de Barcelona.
12. Joan Salarich, de Sabadell.
13. Emili Sera, de Tarragona.
14. Antoni Andrés Sancho.
15. Sebastià Bobet, de Prat de Llobregat, independent, de quarta categoria, A. C. Prat.
16. Lluís Esteve, de Castelló.
17. Isidre Figueres, de Tolosa.
18. Josep Ruiz, de Barcelona; 19, Josep Garcia, de Barcelona; 20, Josep Gonzàlez, de Barcelona; 21, Antoni Esteve, de Mataró; 22, Francesc Borrell, de Sant Pol

El IV Trofeu Masferrer a Montjuïc

Concedit pel nostre Ajuntament el recinte del Parc de Montjuïc per a la celebració del Trofeu Masferrer, la Secció Ciclista de la U. E. de Sants ha començat els treballs d'organització d'aquesta ja clàssica cursa que es disputarà el dia 21 de l'actual sobre setze voltes al referit recinte, pujant per la part de la Font del Gat, o sigui en el sentit més dur.

Els primers corredors que s'han inscrit són:

1, Fèlix Cortès, de Mataró; 2, Antoni Esteve, de Mataró; 3, Francesc Borrell, de Sant Pol de Mar; 4, Josep Darbra, de Mataró; 5 Josep Salomó, de Mataró; 6, Josep Comes, de Mataró; 7, Vicenç Basela, d'Arenys de Mar.

La Volta a Catalunya

Per fi, aquesta setmana hom ha sentit a parlar de coses reals, de fets, que es refereixen a la nostra volguda Volta a Catalunya. Ja era hora que sortíssim de dubtes, i hem de felicitar per tant la Comissió organitzadora de la U. E. de Sants, que ha sabut, si més no, situar-se i apreciar en el seu just valor, els difícils moments per què passava la nostra prova.

Dates fixades: les mateixes que s'havien ja fixat, o sigui de l'11 al 9 de juny.

Caràcter de la prova: Internacional.

Demés, hi ha algunes variacions notables, com és ara que la cursa sigui per invitació i limitada a 60 corredors.

Aquesta innovació, si bé té els seus avantatges, ha fet perdre a la Volta a Catalunya el caràcter que tenia fins ara, o sigui el d'ésser essencialment oberta a tots els corredors cobejosos de fer-se un nom, i de brillar en una prova de duresa per damunt d'altres corredors que els són superiors en altres aspectes del ciclisme.

Amb tot, nosaltres trobem encertada la decisió de seleccionar els participants, sempre, és clar, que es faci de cara a no barrar el pas als nous valors que apunten una indubtable classe, i que una prova de les característiques de la Volta a Catalunya pot ajudar a descobrir-los.

Aquest any, que precisament se'n pot dir l'"Any de les Voltes", davant la creació de la Volta a Espanya i de la resurrecció de la del País Basc, la nostra Volta a Catalunya no pot quedar-se limitada a repetir anteriors edicions, sinó que, ben al contrari, hem de fer que la Volta catalana se superi, que esmeni errors passats i que es pugui presentar davant de tothom amb una veterania i una experiència que no tenen preu, i que, per tant, per moltes pessetes de què hom disposi, no es pot adquirir sinó amb els anys.

Tots hi hem d'ajudar, tots hi hem de contribuir, cadascú des del seu lloc, perquè la Volta a Catalunya és de tots.

PERE ABELLA-MASDEU

Ford

presenta la seva

NOVA CREACIÓ DE LUXE 1935

... el cotxe que esperàveu — no un cotxe més;

... amb les característiques de luxe que vénen a reservar-li una categoria individual dintre la renglera de cotxes econòmics. Perquè Ford no pot oferir-vos un cotxe sense personalitat pròpia — un cotxe "diferent". Un "8" al preu i amb el consum d'un "4" — el vostre 8 HP., la unitat de màxima economia. El Model "10", ara... Amb la capacitat i el nervi d'un cotxe gran, i el preu i el consum i la patent d'un cotxe petit. Un cotxe de luxe, tipus intermedi quant al seu tamany, que tributa per 9 HP. a Espanya, i rendeix en qualsevol lloc el que podeu esperar d'un bon cotxe de major potència. Ni una menys del que necessiteu, ni una mica més del que desitgeu per al pagament de patent...

ADQUIRIU EL VOSTRE COTXE

després d'haver provat el

FORD MODEL "10"

ALGUNES CARACTERISTIQUES

—Suspensió de tipus centrostàtic (tots els seients entre eixos).
—Ventilació indirecta.
—Indicador elèctric de viratge, amb comandament i llum de control a la palanca de canvis.
—Ampli compartiment al darrera per a l'equipatge (accessible des de l'interior).
—Roda de recanvi amb funda de luxe (esmaltada i amb cèrcol cromat).
—Doble neteja parabrises.
—Seient ajustable del conductor.
—Canvi de marxes sincronitzat.
—Cristall de seguretat al parabrises.
—Esmorteïdors hidràulics de doble acció, a les 4 rodes.
—Tapacubs d'acer inoxidable.
—Carburador de tir ap a baix.
—Línies aerodinàmiques 1935.

NOMES UNA UNITAT FORD TÉ LA PROTECCIÓ DEL SERVEI FORD

Proteziu la i dust ia nacional adquirint un Ford

FORD MOTOR IBERICA
BARCELONA

El vostre cotxe a terminis, si ho desitgeu...

Atletisme

Grau Garcia en una brillant reaparició triomfa en el VIII Campionat Peninsular de marxa i millora el record de la prova

Una victòria del F. C. Barcelona pei equ'ps

Grau Garcia, apartat de les lluites atlètiques feia un parell d'anys, més que menys, reaparegué ahir en ocasió de disputar-se el VIII Campionat peninsular de marxa atlètica i aconseguí una brillantíssima victòria. La reaparició de Garcia sorprengué tothom, puix que encara que erem molts els que sabíem que s'estava entrenant no podíem suposar que ho fes per a prendre part precisament en aquesta prova, organitzada pel nostre collega "Catalunya Atlètica", del que ell n'és Director. Garcia ens havia callat les seves intencions, que segurament no coneixia ningú. Ni en la llista d'inscripció ni hi constava el seu nom. Garcia es proposà donar-nos una sorpresa i ho aconseguí.

En la seva "rentrée", Garcia no pogué estar més afortunat. Vencé tots els millors marxadors i fins millorà el seu propi rècord de la distància. Un èxit absolut. Un èxit que li costà molt d'obtenir i que per aquesta causa ha estat més brillant.

Tampoc no figurava entre els inscrits Francesc Julià, que s'arrenglerà en veure equipat Garcia. Comprenem lògica la determinació d'aquest darrer, perquè feia temps que venia preparant-se amb aquesta intenció, però no la determinació de Julià, adoptada en circumstàncies ben diferents. Aquesta poc oportuna pensada de Julià li costà l'abandonament, que es produí a Sant Vicenç dels Horts, després d'haver intentat reiteradament desmoralitzar Garcia, cosa que no aconseguí.

La cursa s'inicià amb una fulminant fugida de Pellin, sense conseqüències, puix que tota la distància que guanyà fins Esplugues la perdé més tard. Fou de lamentar aquesta tàctica de Pellin, perquè dintre de tot, portà a cap una de les seves millors actuacions.

Entre Julià, Castelltort i Garcia, es produiren atacs aferrissats. Encara que tots tres representaven el mateix Club, hom no ho hauria entès d'aquesta manera a no ésser pels colors dels gerseys. Les embestides de Julià i Castelltort a Garcia no aconseguiren desmoralitzar el campió, que gràcies a la seva serenitat i experiència arribà a imposar-se.

La primera víctima d'aquesta lluita entre aquells tres representants del F. C. Barcelona fou Julià que, com hem dit abans, abandonà. Restaren sols, doncs, Garcia i Castelltort, ben preparats i amb els ànims excitadíssims. La rivalitat esportiva d'aquests dos marxadors és extraordinària. Aquest duel es resolgué prop de Cornellà a favor de Garcia, més ràpid, prenent a Castelltort uns quaranta metres. Més tard, però, Castelltort aconseguí remuntar de nou Garcia i es produí un segon duel de gran emoció. Després de Can Tunis, de cara a la carretera de Port, Garcia aconseguí novament desfer-se del seu adversari, aquesta vegada d'una manera definitiva. Grau Garcia entrà a la meta vencedor enmig d'una gran ovació.

Romà Castelltort obtingué un segon lloc amb tots els honors. Sense Garcia per adversari ha estat el millor home en aquestes distàncies. Per pocs segons no pogué millorar l'anterior rècord del vencedor. Això demostra que l'actuació de Castelltort ha estat de les més reeixidis.

Amb Garcia i Castelltort Espanya podria tenir una excellent representació en els 50 quilòmetres dels propers Jocs Olímpics.

El tercer lloc de la classificació fou per a un altre representant del F. C. Barcelona, Jaume Freixes, un dels nostres marxadors de la nova promoció que millora a grans gambades.

Igualment hem de fer ressaltar l'actuació de Puig i Gimeno. Una marxa de 50 quilòmetres com aquesta, tan plena de dificultats, és ben apropiada per a posar a prova les condicions físiques dels concursants. I Puig i Gimeno han demostrat reunir aquestes condicions.

El petit Pellin es classificà sisè i si hagués actuat amb més regularitat i amb més domini d'ell mateix, amb molta seguretat que hauria millorat el lloc.

Per Clubs la victòria es resolgué a favor del F. C. Barcelona d'una manera completa. En dir que els tres classificats pertanyen a aquell Club n'hi ha prou per a comprendre la importància del seu triomf.

L'organització, acurada i sense dificultats, amb el concurs de la policia urbana que prestà un excellent servei, com sempre, en els darrers moments de la cursa i, especialment, a l'arribada, installada, com la sortida, al Parc de la Ciutadella.

Afegim que durant la prova també abandonaren, entre altres de menys categoria, els germans Villac.

La nostra felicitació als organitzadors d'aquest campionat, que segurament ha clòs la present temporada de marxa atlètica, que ha estat digna i brillant.

CLASSIFICACIO GENERAL

1. Grau Garcia, senior, F. C. Barcelona, 4 hores, 52 minuts i 16 segons. Rècord d'Espanya. Marca anterior (Grau Garcia), 4 h. 55' i 30".
2. Romà Castelltort, senior, F. C. Barcelona, 4 h. 55' 49" 4-5.
3. Jaume Freixes, senior, 5 h. 14' 39" 2-5.
4. Francesc Puig, Escultistes, 5 h. 22' 32" 3-5.
5. Pere Gimeno, 5 h. 28' 58".
6. Aurelià Pellin, senior, F. C. Barcelona, 5 h. 34' 48" 4-5
7. Joaquim Colin, Escultistes, neòfit, 5 h. 44' 43' 4-5.
8. Manuel Badal, independent, idem, 5 h. 48' 6" 1-5.
9. Joaquim Purset, C. O. A., id., 5 h. 49' 45" 3-5.
10. Enric Pasqual, Escultistes, junior, 5 h. 51' 25" 2-5.
11. Felip Tubenya, C. O. A., junior, 5 h. 54' 16".
12. Josep Mouner, C. O. A., neòfit, 5 h. 54' 30" 4-5.
13. Jaume Perarriera, Mont Negre, idem.

CLASSIFICACIO PER CLUBS

1. F. C. Barcelona, 1-2-3, igual a 6 punts.
2. Escultistes, 4-5-7, igual a 16 id.
3. C. O. A., 6-8-9, igual a 23 idem.

Pelai erch de Manresa vencedor del III Trofeu Rossend Calvet

Ahir al matí tingué lloc a l'Estadi de Montjuïc la disputa del III Trofeu Rossend Calvet, donació del nostre company de redacció, destinat als atletes neòfits i debutants, és a dir, els joves de la nova promoció, que són precisament els que hauran de nodrir les rengles de l'artletisme català, bastant mancat, per cert, de figures destacades en segons quines especialitats.

Aquest concurs, com tots els anteriors organitzats amb la mateixa finalitat, obtingué un gran èxit de participants i tècnicament, puix que es registraren marques de vàlua indiscutible, que tenen més relleu per haver estat assolides per atletes novells.

Una cosa que es destaca i dóna goig d'admirar és la presentació dels concursants en aquests concursos. Anys enrera els neòfits i debutants tenien mal costum de presentar-se equipats no pas amb gaire gust. Això ha canviat. Actualment els atletes d'aquestes categories s'equipen amb la mateixa cura que els seniors, lluint fins sabatilles amb claus un bon nombre d'ells. Es tracta d'un millorament que cal destacar. Demostra que l'obra a profit dels futurs representants de Catalunya és ben aprofitada.

Com hem dit anteriorment, en el transcurs d'aquest festival es registraren marques que palesen la qualitat dels concursants. Tenim, per exemple els temps emprats per Gomis en les dues curses, de 80 i 300 metres de 9 segons i 7 dècimes, i 38 segons i 9 dècimes, respectivament, que són dignes d'un atleta de major categoria. Joan Gomis fou un dels concursants que més es destacareu, encara que Pelai Serch, gràcies a una major regularitat en les classificcions, obtingué el primer lloc en la puntuació general i, per tant, el Trofeu Rossend Calvet.

A ressalta, igualment, les marques de Navés, Gomis i Serch en els salts d'alçàsia. Especialment el vencedor d'aquesta prova acredità les seves condicions en aquesta especialitat, de la qual pot esdevenir un campió.

La puntuació total obtinguda pels primers classificats és de les més crescudes en aquesta mena de concursos, demotració evident del progrés dels nostres novells atletes.

L'organització, com sempre, a càrrec d'Acció Atlètica. No pogué resultar ni més brillant ni més competent i entusiàstica.

RESULTATS

80 metres llisos:
1, Gomis, 9 s. 7-10; 2, Ferrer, 9 s. 8-10; 3, Serch, 10 s.

Salts d'alçària:
1, Navés, 1.60; 2, Serch, 1.55; 3, Gomis, 1.55.

Llançament del pes:
1, Jiménez, 9.65 m.; 2, Serch, 9.59; 3, Navés, 9.43.

300 m. llisos:
1, Gomis, 38 s. 9-10; 2, Soms, 39 s. 2-10; 3, Ferrer, 39 8-10.

CLASSIFICACIO GENERAL

1. Pelai Serch (Manresa), 3274 punts.
2. Joan Gomis, 3256.60 punts.
3. Joan Navés, 3157.80 punts.
4. Josep Soms, 3084.40 punts.
5. Julià Sesma, 3024.40 punts.
6. Emili Jiménez, 3017.40.
7. Agustí Lorenzo, 2896.40.
8. Jaume Ferrer, 2871.60.
9. Josep Escanilla, 2823.40.
10. Francesc Pinyol, 2814.80 punts.

Atletes inscrits: 106.
Participants: 73.
Classificats: 65.

La F. A. E. T. triomfa en el matx triangular contra l'Avanti i el F. A. E. G. E.

Entre els Clubs Avanti, F. A. E. T. i F. A. E. G. E., es disputà un matx triangular d'atletisme que tingué lloc a la tarda d'ahir a l'Estadi de Montjuïc sota l'organització de l'entusiasta entitat Acció Atlètica.

Aquest matx constituí un triomf de l'equip del F. A. E. T. per una diferència de 12 punts damunt la F. A. E. G. E.

En el mateix festival, si bé fora de concurs, se celebraren dues proves reservades a senyoretes. Una d'elles —de dites proves — fou guanyada per la senyoreta Rosa Sanz, que cobrí la distància de 60 metres en 10 segons y una dècima. L'altra cursa, damunt 600 metres, constituí un triomf de la senyoreta Vicenta Borrut amb el temp de 2 minuts i 7 segons

Totes les proves foren disputades amb aquell entusiasme característic dels esportius que s'inicien en la pràctica de l'esport.

El Júpiter va vèncer fàc ment al C. D. de Güecho per 4 a 0

El Júpiter ha entrat amb bon peu al Campionat d'Espanya. Esperàvem amb recel el resultat d'aquest partit, ja que decidia la sort d'un club català en aquest campionat; però, sortosament, la fórmula del "goal-average" permetrà que el Júpiter pugui anar a Bilbao amb certa confiança.

No és de creure que el Güecho aconsegueixi remuntar l'handicap d'aquests quatre gols de diferència, tot i considerant les circumstàncies favorables que l'acompanyaran en aquest segon partit.

El Güecho no és un equip perillós per al Júpiter. Compost gairebé en la seva totalitat per elements jovenissims, que tenen més entusiasme que joc, no és adversari per a un equip que, com el Júpiter, uneix a l'entusiasme una bona qualitat de joc.

El partit transcorregué amb un franc domini de l'equip del Poble Nou. Si en les primeres jugades es preveia presenciar una partida interessant, una vegada el Júpiter aconseguí el seu primer gol, que fou als tres minuts de joc, el Güecho es desmoralitzà i rara vegada donà sensació de perill. Pas a pas el Júpiter s'anà imposant per arribar a la segona part acorralant materialment al seu adversari.

No obstant, en el primer temps solament aconseguiren un gol, ja que les línies defensives del Güecho oposaren una tenaç resistència. Fou en aquesta part en la que es pogué veure alguna bona jugada. La davantera bilbaïna lligà algunes pasades a la manera clàssica dels seus mestres de Bilbao; però això, en el desenrotllament general del partit, no significà res, ja que la partida es preveia guanyada pel Júpiter. Solament hi havia la incògnita dels gols que marcarien perquè l'eliminació era a vuit dies vista.

El joc fou portat a bon tren. El Júpiter, que és un equip ràpid, arribava amb facilitat als dominis bilbaïns. Rosalench, el mig centre jupiterí, repartia les pilotes amb serenitat i la davantera portava el joc de manera esplèndida. Això, forçosament, havia de traduir-se en gols i al cap de tres minuts Garcia, aprofitant una passada de Morales, feia el primer gol. I amb aquest resultat d'un a zero acabà la primera part.

Començat el segon temps, el Júpiter, dominant completament, forní un joc decidit que arrencà ovacions dels entusiastes i al cap de deu minuts Perpinyà avançà sol i en una jugada personal fa el segon gol d'un xut formidable a l'angle, que és el millor gol de la tarda, i al cap de vint-i-cinc minuts Garcia aconsegueix el tercer.

Semblava que el resultat havia d'acabar amb tres gols; però quan faltaven dos minuts per finalitzar el partit una càrrega illegal d'un defensa bilbaí obligà a l'àrbitre a donar penal. Aquest penal motivà llargues discussions dels jugadors i l'àrbitre, però a la fi es tirà i Diego el transformà en gol.

Acabat de tirar el penal, l'àrbitre xiulà l'acabameent del partit i tornaren a reproduir-se les discussions perquè es deia que el penal fou tirat passant de l'hora.

Del Güecho es distingiren el porter, Bergareche i Zaltidea, i del Júpiter, en un pla superior als seus companys, Rosalenc, Perpinyà i Garcia.

L'àrbitre, senyor Elizario, sensiblement bé, i els equips s'arrenglerаren d'aquesta forma:

Júpiter: Solà; Daniel, Bayo; Pont, Rosalenc, Bardina; Diego, Perpinyà, Garcia, Legas i Morales.

C. D. Güecho: Ortega; Zabildea, Irezàbal; Echevarria I, Aguirre, Echevarria II; Arin, Rufo, Larriazàbal, Bergareche i Eguia.

COSTA

Hòquei

La semifinal dei Camp onat d'Espanya, només donà ahi un finalista: El Club de Camp

Polo i Terrassa empatats, s'ho disputaràn demà

TERRASSA, 3 - POLO, 1

Terrassa, 7. — Amb un ple formidable, s'ha jugat al camp local el segon partit eliminatori corresponent al Campionat d'Espanya, entre el Polo i Terrassa.

La cua que portà el partit del diumenge passat i de la manera que acabà, i la molta transcendència que tenia el partit s'ha vist compensat amb els molts aficionats d'aquest esport que hi han acudit.

El partit tingué fases de gran emoció, per bé que la tònica dominant al camp fou el nerviosisme, el qual es transformà en joc dur i a estones massa dur, principalment a la segona part, on els propietaris del terreny n'abusaven bastant sovint.

A la primera part dominà més el Polo, per bé que el Terrassa hi feia les arrencades més perilloses, molt ben portades per tota la davantera. A la segona part els polistes no sortiren amb l'empenta d'abans, la qual cosa fou aprofitada pels terrassencs, els quals es cresqueren per moments i posaren la porta contrària "in extremis" moltes vegades. Fruit d'aquest domini foren els dos gols que marcaren, i que donava l'empat final, donant lloc a què se celebri un tercer encontre, que tindrà lloc segurament demà dimarts.

Tingué cura de l'arbitratge, difícil per cert, el collegiat madrileny Abad, el qual excellí en la seva comesa, per bé que en algunos moments influenciat pel públic, i els equips eren:

Terrassa: Llugany, Puig, Domingo, Ambròs, Argemir, Romeu, Francino, Badiella, Roig, Simó i Indurain.

Polo: Capdevila, Cabrera, Bagunyà, Pena, Gràcia, Renau, Rodón, Agustí, Tarruella Caralt i Blasco.

Com hem dit abans, en començar el partit el nerviosisme està en tots els jugadors, puix que molt bones jugades es perden inexplicablement.

Domina netament el Polo, en una arrencada hi ha un xut de Blasco, que surt a fora per poc; es tiren dos còrners contra el Terrassa sense conseqüències. El Terrassa aprofita un moment per atacar a fons, arrenca sol Roig, que centra a Indurain i remata molt bé; es tiren dos penaltys contra el Polo sense resultat. Els atacs del Terrassa són de més perill que els del Polo i al cap de vint-i-cinc minuts, en una arrencada de tota la davantera, després de fallar davant de porta Francino i Roig, ho aprofita Indurain per a marcar per alt i d'un bon xut el primer gol terrassenc.

No es desanima el Polo, el qual ataca tot seguit, estan a punt de marcar Caralt en quedar-se sol davant el porter, segueix dominant el Polo i quan falten quatre minuts per finir el primer temps, Tarruella marca l'empat, el qual és degut principalment a la poca eficàcia del porter.

A la segona part surt el Terrassa a guanyar, en una bona jugada de Roig, molt bonica; porta un còrner que es tira sense conseqüències.

Domina per complet el Terrassa, es tiren dos penaltys contra el Polo i en el segon Roig marca el segon gol per als seus. Continuen dominant, es tira una falta contra el Polo, que serveix perquè Indurain d'un xut creuat marqui el tercer gol.

A partir d'aquest gol, el joc decau una mica, notant-se el cansament en els jugadors, i quan falta poc per acabar el partit es tira un còrner contra el Polo, que és molt ben parat per Capdevila.

Sobresortiren del Terrassa, Argemir, Roig i Indurain, i pel Polo, Gràcia, Agustí, Tarruella i Caralt.

CLUB DE CAMP, 3 - FUNDACIO DEL AMO, 1

Madrid, 7. — El Club de Camp vencé ahir per 3 a 1 la Fundació del Amo, i per tant queda finalista del Campionat d'Espanya.

BULLY

Bàsquet

El Campionat de Catalunya

Una actuac ó eficient del Patrie aprofitada per l'Espanyol :: Laietà i Barcelona, trancs vence .rs, i el Juniors batut per l'Iluro per dos punts de diferència

Resultats

Patrie, 28 - Espanyol, 29
Laietà, 22 - Intendència, 17
Barcelona, 41 - U. C. Joves, 23
Juniors, 21 - Iluro S. C., 23

Ahir corresponia la jornada que restava de la primera volta i en el programa es destacava l'encontre que havia de tenir lloc al camp del carrer del P. Claret.

El Patrie va perdre novament al seu camp, aquesta vegada amb l'Espanyol i sols per un punt de diferència.

Aquest nou resultat advers del Patrie el situa al cinquè lloc de la classificació i li lleva ja gairebé les esperances d'assolir el lloc màxim.

L'anivellació de forces dels dos cincs — si bé de tècnica oposada — era un reflexiu interrogant per al nombrós públic que acudí a presenciar la lluita.

El partit, en conjunt, no massa ben jugat, però va ésser correcte, i això ja és molt.

L'àrbitre no va convèncer, sense que vulguem dir que ho fes malament. Va concedir un bàsquet "patrienc" en una tirada que la pilota no arribà a travessar l'anella perquè va ésser bellugat intencionadament el pal del tauler. Si el cuir hauria caigut o no a la cistella és una cosa que no ens atrevirіem a assegurar. Però ell potser hi va veure més enllà que nosaltres. A més, menyspreà en gran quantitat la xiulada dels "dribings" dobles.

Equips:

Patrie: Viterbo, Maunier (5), Font (101, Arnaud (8), Mitchell (5) i Carreres.

Espanyol: Sierra, Brotons, Gago (8), Roca (14) i Coll (7).

El Laietà, per un marge escàs, potser per l'entusiasme insospitat que trobà en els militars, s'apuntà els dos punts que li permeten de seguir al cap de la puntuació.

Equips:

Laietà: Domingo, Martínez (2), Prieto (6), Creus (1), Muscat (11) i Llebot (2).

Intendència: Pujol, Blanco, Martínez (6), Vilaldach (3) i Catarineu (8).

L'arbitratge, del collegiat senyor Bertran, imparcial i just.

El Barcelona, en un gran partit, ben jugat i netament superior, féu sucumbir els Joves Cristians.

Equips:

Barcelona: Ferrer, Carbonell, Mallart (8), Tomàs (21), Hernàndez (12).

Joves: Quiles, Jiménez (12), Bairaguet (4), Jiménez, Girona (7).

I l'Iluro, amb molta dificultat i en un matx dur i apassionant, aconseguí arrabassar la partida als cuistes.

Equips:

Juniors, Ferrer (2), Escalera (6), Suau (6), Benach (5) i P. Vidal (2).

Iluro: Baró (3), Jonquera, Arenas (6), Cordón (10) i Xibillé (4).

KILL

CLASSIFICACIO

Laietà	7	6	0	1	176	132	12
Espanyol	7	6	0	2	191	132	10
Barcelona	7	3	1	3	205	162	9
Iluro	7	4	1	2	143	133	9
Patrie	7	3	1	3	210	182	7
Intendència	7	3	1	3	175	152	7
U. C. Joves	7	1	0	6	101	250	2
A. B. Juniors	7	0	0	7	118	196	0

Segons equips

Patrie, 10 - Espanyol, 39.
Laietà, 22 - Intendència, 23.
Barcelona, 64 - U. C. Joves, 12.
Juniors, 20 - Iluro, 24.

Segona categoria

C. C. Hospitalet, 61 - C. E. E., 11.
Atlètic, 20 - Unió Manresana, 44.
Juventus, 58 - Ripollet, 21.
Aeronàutica, 32 - Cornellà, 22.
Atlas, 15 - Calella, 22.

Tercera categoria

A. C. Mollet, 15 - Casal Prat de la Riba, 18.
C. E. Garcia, 6 - Olímpic, 20.

Agrupació de B. B. de Catalunya

Montgt, 24 - Martinenca, 9.
Renaixement, 29 - Sabadell, 21.
Montserrat, 31 - Badaloni, 25.

¿DIMITEIX EL SENYOR RAFAEL CASTEJON, SECRETARI DE LA F. E. B. B.?

Ho recollim a títol de rumor i de font autoritzada. Es una dimissió que, cas de confirmar-se, deixarà impassibles tots els que intervenim més o menys dins el bàsquet. Potser a més d'un li causarà una sensació de complaença, però que no respiri massa fort. Ens fa l'efecte d'una dimissió una mica fantasista, que haurà servit perquè el nom de Rafael Castelón torni a aparèixer a les columnes esportives dels diaris, per si algú l'havia oblidat.

Hi ha inquietuds que de tant ésser-ho es fan pesades.

Tenis

El matx Los Angeles-Barcelona és guanyat per l'equip nordamericà pe 4 victòries a 1

El Barcelona L. T. C. com a primer número d'un vastíssim programa internacional ha ofert al públic barceloni les exhibicions dels notabilíssims jugadors de Los Angeles L. T. C., els nord-americans Culey i Hines.

El matx entre Los Angeles i Barcelona s'ha disputat en tres jornades. Divendres—primera jornada—Blanc vencé Culley i Suqué fou vençut per Hines. La victòria de Blanc en cinc "sets" (6-3, 3-6, 8-10 i 2-6), i la de Hines en tres (6-7, 3-6 i 6-4).

Dissabte, segona jornada del matx, tingué lloc la reaparició de Maier, el nostre gran campió, el qual, de parella amb Blanc, disputà el doble als jugadors nord-americans.

Fou un gran partit. Maier com Blanc va fer una exhibició letórica d'entusiasme, peró la victòria correspongué a la parella americana per 4-6, 13-11, 6-2, 4-6 i 6-1., que revela com fou de disputada la lluita.

En porta la tercera jornada, Los Angeles dominava, doncs, per dues victòries a una. I ahir tingué lloc la jornada decisiva amb els simples Hines-Maier i Culley-Suqué.

Al matí, davant una expectació formidable i amb un ple a la pista, fou jugat el partit entre Hines i Maier. El matx fou disputat aferrissadament; en moltes ocasions emocionà per la gran classe de joc que saberen imprimir els dos adversaris, i moltes vegades foren premiades pel públic amb sengles ovacions. Triomfá decisivament Hines, que en tingué prou amb 3 sets per a desferse del seu adversari. Aquests 3 sets, com ho demostra el resultat final, foren molt discutits, i ajudà a la victòria que obtingué Hines el cansanci que demostrà visiblement Maier, degut al llarg viatge que acaba d'efectuar. Maier, en moltes jugades demostrà almenys una classe igual a la del seu adversari, i fins gosem dir que les millors jugades del matí ens les proporcionà la seva raqueta. En canvi fou netament superat per l'americà pel que es refereix a regularitat. En aquest sentit, i en contrast amb les alternatives de Maier, Hines es mantingué igual durant el matx. L'excellent classe que deixà veure en triomfar de Suqué es confirmà amb escreix ahir al matí: es tracta d'un excellent jugador, molt complet en tots els aspectes, i és per això que fou merescuda la seva victòria.

Decidit ja el matx per la victòria de Hines, el matx Suqué-Culley no tingué la importància decisiva que podia haver tingut, i és per això que a la tarda la pista del Barcelona no oferí de bon tros el brillant aspecte del matí.

La topada entre Culley i Suqué, molt discutida, donà al final la victòria a l'americà, quan hom ja preveia que el defender del Barcelona tenia el matx guanyat. El joc començà amb avantatge de Suqué, qui s'adjudicà els dos primers sets per 6-3 i 6-4; el primer, després de remuntar l'avantatge inicial de l'americà. En començar el tercer set, Culley apretà de ferm i se l'adjudicà per 6-2. Torná a pressionar l'americà, i després d'igualar a 4 en el quart set, Suqué no pogué resistir la puixança de Culley i va perdre el set per 6-4. I en el darrer, en plena desmoralització de Suqué, Culley, en pla de vencedor, després d'empatar a 1, prengué avantatge fins a 5-1, per adjudicar-se el set i el matx per 6-2.

Els resultats tècnics foren:

Hines venç Maier per 7-5, 8-6, 6-4.

Culley venç Suqué per 3-6, 4-6, 6-2, 6-4, 6-2.

Natació

Ahir s'acabà el Concurs Femení i Infantil

L'equip de rellevament del Barcelona bat l rècord de Catalunya i d'Espanya dels 5 per 50 estil lliure

L'interès de la jornada d'ahir estava condensat en els intents dels rècords dels 5 per 50 lliure i 100 dors femení. En la primea pova, i després d'un intent fet endebades, ahir al matí el brillant equip del Barcelona, format per Sabater, Brull, Canela II, Lepage i Sabata milloraven la marca catalana i espanyola que detentava un mateix equip del Barcelona que estava format per J. Miquel, J. González, Sabata, Parés i Pinillo.

Fou la cursa d'ahir plena en confirmacions. Tots cinc nedadors hi posaren el millor del seu entusiasme, de les seves condicions i del que representava la gesta que anaven a portar a cap. Fou una cursa esplèndida, on no hi hagueren notes sobresortints, ja que des del primer rellevament al darrer bregaren amb el desig de millorar la marca i palesar que no en va Catalunya continua essent la marca, el compàs de la natació sobre la resta de federacions adherides a l'espanyola.

La marca obtinguda és de 2 m. 22 s., quan l'anterior era de 2 m. 23 segons 6-10, o sigui que el millorament és de 1 s. 6-10, diferència que avala i acredita la vàlua dels que formen l'equip de Barcelona.

L'altre intent que es portà a cap fallà. Carme Soriano no reeixí en la seva escomesa. La millor nedadora de la Península no es troba pel que es veu en les millors de les seves condicions. Fallà ahir una cursa que qui més qui menys veia ben clara. Ahir Carme Soriano donà senyals d'un cert ralenti, no bregá com altres vegades i se la veia fent esforços que no l'acompanyen en cap moment. Li falta energia en els moviments. Energia i una millor, netedat en ells. En canvi els viratges, comparats amb anteriors, i resultaren esplèndids i demostrant com s'ha anat polint amb un dels tòpics on cauen la majoria de nedadors. Fallá el seu temps habitual, i el cronometratge donava 1 m. 32 s. 6-10. I és que la recordwomen de Catalunya necessita potser d'un cert descans. Però descans absolut. Res de fer metres i passar-se estones llargues a la piscina. Un descans sec del tot. I serà aleshores quan tornarà l'autèntica Carme Soriano, ja que en dues vegades consecutives ha estat una ombra d'ella la que ha planat per la piscina del Barcelona.

Acabà ahir el concurs femení i infantil. En el primer moment cal assenyalar la victòria de l'equip portat per Enriqueta Soriano, que ha estat a la fi el que ha tingut una millor regularitat. Ha tingua aquest equip una revelació en la senyoreta Gertrudis Weniger, que en cada sessió ha millorat la seva pròpia marca. També del mateix equip cal fer esment de Soledat Badia, que en l'especialitat del dors ha sabut remuntar marques que fan esperar d'ella millors actuacions si es que continua en el millorament d'estil i continuïtat en els entrenaments.

D'Enriqueta Soriano no hem de dir res més del que a través de la seva actuació portem escrit. Representa avui la petita campiona un exponent ben destacat de la natació catalana. Després de la seva brillant gesta que li valia enderrocar el seu propi rècord de 7 segons, cal esperar d'ella curses que serveixin per acreditar-la com una figura internacional de primer ordre. Clogué . concurs femení amb dues victòries: els 100 lliure i 200 braça, sense esforçar-se massa. I és que Enriqueta té el sentit d'una responsabilitat i no volia exposar-se en excés. Ha obtingut allò que volia. Esser vencedora del torneig, i per cert que ella i les seves companyes s'ho han ben guanyat.

En l'equip vençut cal fer destacar la cursa de Rosa Nadal, que pel que e. veu torna a trobar-se en franca recuperació de la seva forma. Ahir obtingué un temps relativament bo, i és de desitjar que el millorament vagi en ascens cada dia. Pilar Gastearena féu també una bona cursa, però encara li falta aquell nervi tan indispensable per l'estil que practica.

De les infantils, Carmina Juandó molt bé. Les altres menudes feren els possibles per quedar bé, i no assoliren.

Dels infantils, la cursa més disputada i la que s'apreciá que poden sortir veritables nedadors fou en els 100 metres estil lliure, en la qual Cabrejas III, Juandó i Castillo no es deixaren un moment de vista i arribaren molt igualats a l'arribada. Tres estils bonics i unes ganes boges de vèncer fou la tònica d'aquesta cursa, que és el toc per apreciar les possibilitats de cada un d'ells.

L. GIBERNAU

A GRACIA

Europa, 3-Barcelona (r.), 2

La primera part finalitzà amb un empat a un gol. Els primers en marcar foren els del Barcelona, per mitjà d'Estrada, que Domènec la desvià amb tan poc encert que l'ajudà a ficar-se dins la xarxa. L'Europa aconseguí l'empat per mitjà de Soler, d'excellent forma.

Al segon temps el primer a marcar és l'Europa, per mitjà de Luisito. A continuació el Barcelona tornà a empatar per mitjà de Capdevila. El gol de la victòria de l'Europa el marcà Luisito.

Els equips foren:

EUROPA: Santponç, Ventura, Domènec, Deprius, Ortuño, Navarro, Soler, Mas, Luisito, Sagués i Bernabé.

BARCELONA: Gallur, Roig, Babor, Prat, Baudina, Franco, Saurina, Estrada, Capdevila, Pérez i Julio.

CINEMES

CINEMA PARIS

Sempre el programa més atractiu
Tarda, 4'30, i nit, 9'45
Revistes Pathé i Fémina
EL FUGITIVO DE CHICAGO, Gustav Frohlich. UN SECUESTRO SENSACIONAL, Dorotea Wieck i Baby Leroy.

Fantàsia

Avui, nit, a les 10:
Estrena de l'extraordinària producció bíblica,
EL REY DE REYES

MARYLAND

Plaza Urquinaona 5 Telèfono 21980

AVUI, ESTRENA
del film Cifesa:
Lo que los dioses destruyen

COLISEUM

Avui, nit, a les 10:
Laurel Hardy, Lupe Vélez, Polly Moran, Mickey Mouse i Jimmy Durante, us ensenyaran en
UNA FIESTA EN HOLLYWOOD
(Producció M. G. M.)
com es diverteixen les estrelles.

PUBLI-CINEMA

Sessió continua d'11 del matí a la 1 de la matinada.
Butaca, 1 pesseta
7 Dibuixos en un programa
i una selecció de Noticiaris
3 Mickey Mouse en negre
4 Silly Simphonies en color

per les comarques diuen....

Que el Costa Brava, de Portbou, campió provincial amateur, perdé per 3 a 2 davant el sotscampió.

★

Que així l'Amadeu Oliva, amb aquesta victòria, podrà fer gran propaganda per al seu equip.

★

Que el Català F. C., que així es denomina el seu club, farà els partits que voldrà.

★

Que a Portbou esperen amb impaciència que comenci el campionat de Catalunya amateur...

★

Que a Roses han renovat l'equip i ja tornen a jugar...

★

Que diumenge passat jugaren el seu primer encontre al camp de l'Agullana.

★

Que el guanyaren per 4 gols a 2.

★

Que per tal victòria fins els peixos saltaven de contents davant del port.

★

Que a Castelló d'Empúries hi ha un equip que porta per nom "Esplais".

★

Que els Esplais s'esplaiaren en la seva anada a Palma de Mallorca.

★

Que és segur que el dia 28 d'aquest mes en el camp del F. C. La Sellera hi actuarà un equip francès.

★

Que serà, en definitiva, el potent onze del Red Star Olympique Perpignanais.

★

Que el camp sellerenc serà insuficient per a encabir la gran gentada que hi acudirà per a veure el partit internacional.

★

Que a Figueres, i patrocinat per un ferm esportiu i amb la cooperació de la Unió Esportiva, es disputarà una copa en forma de torneig.

★

Que s'assegura que hi prendran part els clubs Unió (B.), Ràcing, Darnius, Agullana, Castelló i Roses.

★

Que està descomptat l'interès que desvetllaria.

pels locals, haurem de reconèixer que deixà quelcom a desitjar en quant a tècnica futbolística i encert final per a traduir el seu insistent domini al marcador. Cal tenir, però, també en compte la formidable tasca de Boronat, el porter tarragoní, que unes vegades amb per la seva decisió i coneixements, i altres amb la sort, que no l'abandonà ni un instant, impedí que la victòria local fos un reflex de com ana la lluita.

Els minyons de Tarragona són entusiastes, i després d'haver marcat el seu únic gol a la primera part, es tancaren en una defensiva franca per tal de conservar l'avantatge, o quan menys un empat, la qual cosa estigueren a punt d'assolir. Destacà, com hem dit, el seu porter, Borràs, a la defensa; Gil, a la línia mitjana, i Mangrinyà, a la davantera.

Els locals, entusiastes a la segona part i amb evident desgràcia en el xut a gol. Fou molt notada la manca de Viladiu, impossibilitat de jugar.

Els primers en marcar foren els forans per mitjà de Ruiz. Quan mancaven deu minuts per a acabar el partit, el Tarragona fou castigat amb un penalty, que tirat per Sapés valgué l'empat als locals. A l'últim minut de la partida, Longas aconseguí burlar hàbilment la sortida del porter contrari i marcà el gol de la victòria.

Els equips es formaren així:

F. C. Tarragona: Boronat, Borràs, Domingo, Serra, Gil, Pechi, Perelló, Guasch, Ruiz, Oliver i Magrinyà.

U. E. de Rubí: Castelló, Sapés, March, Parres, Domènec, Costa, Gandia, Marín, Castro, Gaju i Longas.

L'arbitratge, regular.

J. S. E.

DE FIGUERES

U. E. Blanes, 0; U. E. Figueres, 1

La tarda del 31 del mes proppassat en el camp d'esports municipal, s'enfrontaren en partit amistós dos dels millors equips provincials que no es classificaren per a prendre part al Campionat de Catalunya per motius que val més no tornar a reproduir.

El partit, anivellat, fou seguit sempre amb interès, puix que se succeïren continuament les jugades de perill enfront d'una i altra porta, rivalitzant Gauxia i Bru en diferents magnífiques parades.

El gol de la victòria fou obtingut per Ventura d'una oportuna capcinada aprofitant un aldarull produït a conseqüència d'un còrner.

Balears. — Coma, Bauzà, Bonet, Sintes, Colom, Arboç, Darder, Llebrers, Mulet, Berrocal i Pellisser.

Mediterrani. — Alzamora, Ayats, Maimó, Asensio, Moranta, Barceló, Sampol, Jaume, Albella, Pueyo i Fiol.

El partit, de primera intenció, fou favorable al "Medi", que feia joc immillorable; però solament durà pocs minuts, ja que el Balears, recordant les anteriors actuacions i desfetes sofertes, s'imposà, i desbordant les línies del contrari, s'apuntà el primer punt al cap de vuit minuts, per mitjà de Llebrers, el qual va engegar la bala rasa a la xarxa. Els "medistes", quelcom desorientats, i tenint nombroses fallades, ajudaren a què els baleàrics accentuessin el domini, i no tardaren a apuntar-se el segon que, d'un cop de cap, aconseguí Mulet. El tercer gol va anar a càrrec de Berrocal, el qual, des de mig camp, va disparar una canonada que va fer inútil l'estirada del porter Alzamora, i que, com els anteriors punts, fou aplaudit merescudament. Acabà el primer temps amb domini del Balears

Després del descans, i creient segura la victòria, el Balears no empeny com abans, i això donà motiu perquè el "Medi" s'imposés bastant, i que les seves línies es combinessin molt millor que a la primera part; però en arribar davant el porter Comes, no encerten a xutar, i quan ho fan és en va, unes vegades perquè són inofensius els xuts, i d'altres perquè les detura el dit porter baleàric. Encara, no obstant, el Balears té una forta reacció, i fa incórrer en penalty la defensiva, i Mulet s'encarrega del càstig, que el tradueix en el quart i últim gol de la lluita.

L'arbitratge, encertat. — J. MORA.

MASSATGE BOB

DE EL VENDRELL

Valls Atlètic Club, 2 - F. C. Vendrell, 1

Una vegada més l'equip vallenc va enfrontar-se amb el nostre cercle en un partit amistós.

D'un temps en aquesta part els encontres que vénen celebrant-se entre els dos cercles i equips reporten un interès extraordinari, ço que fa que el públic hi figuri en gran contingència.

Ahir els vallencs tornaren la visita que el diumenge passat realitzaren els vendrellencs i en la qual somrigué el triomf a l'equip vendrellenc amb un resultat de 6 a 4 al seu favor. No volem creure que l'equip que en el dia d'ahir va presentar el Valls fos el mateix que va arrenglerar-se a Valls, puix que sense intentar desmerèixer cap equip contendent i menys el Vendrell per la seva derrota, un i altre equip era a bastament reforçat, i en aquest cas asenyalem el dels visitants.

Sense passió de cap mena direm que el veritable resultat d'ahir havia d'esser un empat a un punt, puix que el del desempat fou un offside declaradíssim.

Quant al joc emprat per ambdós equips direm que els vallencs jugaren menys que els locals, i aquests tampoc van mostrar-se com en altres encontres de la seva vàlua. Amb tot, fou fins al darrer moment de joc una lluita que apassionava. Deslluí l'encontre un petit incident que no podem deixar de protestar, no n'assenyalem els culpables per a no caure en interpretacions equivocades. No obstant, no passà endavant i l'encontre arribà fins al final.—C.

DE BLANES

II Campionat de Caramboles (Categoria lliure)

El dimarts passat va començar la primera volta d'aquest interessant campionat, en el qual figuren els més destacats aficionats a aquest noble esport.

La gentada que cada dia omple el local del terrassencs és increïble, puix que és ple de gom a gom com mai no s'havia vist. Un veritable èxit dels organitzadors, els quals no puc menys de felicitar.

Van rebent-se altres premis, en els quals es destaquen la formosa copa donatiu de l'Ajuntment i la magífica medalla d'argent oferta per aquet setmanari, que han omplert de joia els participants al torneig.

Anem, doncs, als partits del dia 2:

Resultats. — Primera categoria: Tocabens perd amb Romans per 144 a 150; Pasqual guanya Ros J. per 150 a 105.

Segona categoria: Carbonell perd amb Camps per 64 a 100; Fàbregues guanya Dellouder per 100 a 96.

Resultats del dia 4. — Primera categoria: Ros F., 150; Fradera, 89; Tocabens, 37, Pasqual, 150.

Segona categoria: Carbonell, 100, Dellouder, 67; Fàbregues, 99, Camps, 100.

Partits per als dies 9 d'abril:

Primera categoria: Romans-Ros F.; Pasqual-Fradera.

11 d'abril:

Ros J.-Tocabens; Romans-Pasqual.

Segona categoria:

Dia 9: Carbonell-Maresma; Fàbregues-León.

Dia 11: Carbonell-Bernet; Fàbregues-Zurita.

Classificació actual

Primera categoria

	J.	G.	P.	Car. f.	C. C.	Pt.
Pasqual	2	2	0	300	142	4
Ros F.	1	1	0	150	89	2
Romans	1	1	0	150	144	2
Ros J.	1	0	1	105	150	0
Fradera	1	0	1	89	150	0
Tocabens	2	0	2	181	300	0

Segona categoria

	J.	G.	P.	Car. f.	C. C.	Pt.
Camps	2	2	0	200	163	4
Carbonell	2	1	1	164	167	2
Fàbregues	2	1	1	199	200	0
Dellonder	2	0	2	163	200	0

A esperar, doncs, les jornades properes, plenes d'emoció i interès.

DE SOLSONA

C. d'E. Solsona, 3 - U. E. Corominesa, 1

Amb una tarda esplèndida es jugà aquest partit, que en tots moments fou força interessant per la forma en què jugaren ambdós equips.

La primera part fou d'un domini bastant accentuat per part de la U. E., que s'apuntà l'únic gol, que va esser dels més bonics que es feren. En aquesta part l'equip local jugà contra sol, i això féu que la davantera contraria ataqués amb consistència; també en aquesta part el defensa Feu en una jugada desgraciada es va lesionar; al cap d'uns vint minuts, però, va reaparèixer i pogué acabar l'encontre.

A la segona part dominaren els locals, en la qual s'apuntaren els tres gols que els donaren la victòria. Cal remarcar en aquesta part la gran actuació de Marín, que salvà algunes jugades d'una manera inversemblant quan ja es donava el gol per fet, puix que tot i dominant els locals els visitants de tant en tant combinaren moltes jugades que donat amb la rapidesa que eren executades arribaven sempre al domini de Martín.

Els visitants agradaren molt a la primera part; no tant a la segona, puix que quan el marcador els era advers empraren un joc brut que el públic esbroncà; sobresortí en aquest joc tan impropi el defensa Claus.

Els locals, tot i debutant quatre reserves jugaren molt millor que l'últim diumenge, i es distingiren Martín, Mosella i Vilamosa; Feu formidablement bé, tenint en compte la lesió, que li restà facultats físiques més tard.—C.

DE VILANOVA I LA GELTRU

Torneig "Copa Catalunya"

F. C. Catalunya, de Vilanova, 7 F. C. Vilafranca, 1

Corresponent a l'interessant torneig Copa Catalunya, el diumenge passat, a la tarda, es van veure cara a cara els equips rivals F. C. Catalunya i F. C. Vilafranca.

A despit del començament de l'encontre, que veritablement semblava que havia d'ésser una lluita igualada, a mida que anava passant el temps el Ctalunya va imposar-se de tal manera que passà a dominar el seu adversari. I en el transcurs del primer temps encara ens crèiem que el cercle local s'hauria apuntat més gols, però va tenir la dissort d'ésser pot afortunat en el xut a gol. En canvi, a la segona fase del partit, fent prevaler el seu excellent conjunt, va augmentar el resultat sobre el Vilafranca i fou el vencedor absolut del matx.

Hem de doldre'ns que al Vilafranca no li fos possible d'arrenglerar el seu equip complet, i per això va sofrir una forta derrota. Del seu equip només es destacaren la parella defensiva Masgrau - Figueres, i el migcentre Carreres.

D'una manera especial felicitem el porter Messeguer, per la seva excellent actuació; també ens va agradar en deturar magníficament un penalty.

Els autors dels gols foren: Pel Vilafranca, l'extrem dreta Rovira, i pel Catalunya: Carbonell II (3), Fernàndez (1), (Torres (1), Ríos (1) i Hernàn (1).

Els equips s'arrengleraren de la manera següent:

F. C. Catalunya: Messeguer, Soler, Julio, Figueres, Carbonell I, Horro, Ríos, Fenàndez, Hernàn, Carbonell II i Torres.

F. C. Vilafranca: Delriu, Masgrau, Figueres, Pallarés, Carreres, Rabentós, Buscallà, Escuder Rovira, Francesc i Arnabat.

L'àrbitre collegiat senyor Zapater, excellent.

Corresponsal

DE SANT ADRIA DE BESÒS

E S C A C S

El diumenge passat, al matí, a l'estatge del Centre Republicà Federal Adrianenc tingué lloc el repartiment de premis corresponents al Campionat local d'Escacs de primeres categories homes i petits.

La festa consistí en un vermut d'honor, rematat per un bell parlament comentant l'intelligent joc, del president de la Comarcal d'Escacs de Badalona, senyor Mestres, acabat el qual el president de l'acte, senyor Abril procedí a fer lliurament dels premis als guanyadors, en la forma següent:

Campió, Andreu Moreno; sotscampió, oJan Sànchez, i tercer classificat, Joaquim Prats, tots tres pertanyents a la secció Cooperativa Obrera "El Besòs". I els infantils: campió Josep Cabús i Ricard Navarro, ambdós del C. R. F. A.

En resum, resultà una bella jornada per als escaquistes locals, els quals cal encoratjar perquè seguexin en la ruta ascendent emprada.

— Amb mires al nou Campionat local escaquista, la secció de la Cooperativa Obrera "El Besòs" està celebrant el seu social, el qual ofereix un aspecte interessant pels bons elements que hi lluiten.

Teni mentès que hom pensa organitzar un festival de gran brillantor com a final d'aquest Campionat.

Corresponsal

DE PRAT DE LLOBREGAT

F. C. Prat, 3; C. E. Santjoanenc, 1

A les ordres de Català, ajudat per Ribera i Santmartí, també del Collegi, s'han arrenglerat pel F. C. Prat: Arriola, Ribera, Arasa I, Arasa II, Guitler, Deixens, Ribes, Pràxedes, Baiges, Serra Guillermo i Serra Sever; i pel C. E. Santjoanenc, Bousoms, Benaiges, Carbonell, Bosch, Bonic, Guàrdia, Cuyàs, Carbonell, Pey, Jordan i Tàpies.

La primera part, descomptant alguna jugada de l'equip local portada a terme per Serra, ha estat de domini de l'equip fora, el qual si no ha marcat ha estat per la gran actuació d'Arriola, com també per rebotre en els pals dos xuts quan aquell estava batut, i acabà amb l'empat a zero gols.

A la segona part l'equip local assolí dominar i treure avantatge al marcador quan en una jugada magnífica Serra Guillermo marcà el primer gol als quince minuts de joc; als 30 minuts Baiges marcà el segon, al nostre entendre en orsal. Els visitants després d'aquest gol es mostraren més perillosos fins que Cuyàs xutà creuat, i rebotà al pal, però Tàpies, amatent, afusellà el gol de l'honor.

Destacaren pel Prat, Arriola, defensa, i Serra, els quals foren els animadors de l'equip; i pel Santjoanenc, la defensa, mitjos, Serra i Pey.

DES D'ARTES

N o t u l . l e s

Aquesta setmana la ressenya estava destinada al partit de futbol entre el nostre titular i el F. C. Joanenc. Però, a darrera hora, i sistema "rosari de l'aurora", els minyons de Vilatorrada ens notifiquen que no poden desplaçar-se perquè han de jugar al seu camp el primer partit de campionat (?).

Campionat?... De moment, un dubte, però després recapacitem i recordem, com entre fums, les manipulacions realitzades per un Club esportiu (?) de les vores del Llobregat, que tingué a bé no convidar el nostre cercle per considerar-lo "intractable"... Visca l'harmonia esportiva!

Vaig fullejar diferents exemplars de la premsa, i no he vist inserida ení loc la tal competició "intercomarcal", cosa molt deplorable, degut a la seva importància, perquè és d'esperar que així sigui, ja que, altrament, no valdria la pena d'organitzar aquesta mena de competicions. I seria molt deplorable que acabés com gairebé totes les anteriors: a garrotades i en "confraternitat antropofogàstica".

* * *

El dia 14 el nostre camp d'esports servirà de zona neutral per als dos equips contendents: F. C. Cabrianes i U. E. Calders.

El partit serà amistós i servirà de desempat d'altres dos celebrats anteriorment pels mateixos adversaris.

Esperem que el bon temps permetrà la seva realització, i confiem també que els partidaris d'ambdós equips contribuiran a animar l'espectacle amb llur presència, puix que si hem de refiar-nos dels de la localitat, ni el desert del Sahara farà més llàstima.

— Aquest mateix dia la nostra secció atlètica es traslladarà a la població de Navarcles per tal de competir amb l'equip d'aquella localitat.

— El dia 28, partit de futbol entre el nostre primer equip i l'A. E. Monistrolenca.

Per Pasqua tots reposarem i deixarem que s'esgargamellin els minyons de les caramelles...

* * *

El nostre Club ha fet gestions per tal de concertar partits amb les següents entitats esportives: F. C. Ojost, C. E. Tona i U. E. Corominesa, de Cardona. En té en projecte d'altres, que al seu degut temps farà públics.

I jo també, mitjançant LA RAMBLA.

NON

DE LA BISBAL DEL PENEDES

Sitges, 0 - Joventut Bisbalenca, 0

Aquest fou l'encontre que es jugà el passat dia 9 de març, diada de Sant Josep, inaugurant així la temporada de futbol el Club Bisbalenc. Per contrarietats materials no vam poder transmetre en dia adequat a LA RAMBLA el nostre comentari de l'esmentat encontre, la qual, però, hem volgut, ara, constatar.

L'encontre es desenvolupà igualat, i ho palesa el resultat amb què acabà la lluita. De l'equip sitgetà sobresortí el jugador ex-sansenc Aparici que feu gala dels seus coneixements en l'esfèric.

* * *

Joventut Bisbalenca, 3 - Banyeres, 0

Encontre aquest que va transcórrer sense que hom pogués observar gaires coneixements tècnics en ambdós bans. Des de bell antuvi, hom hi observà una gran superioritat dels bisbalencs, que no es transformà en un resultat més impressionant perquè el quintet atacant malaguanyà incomptables ocasions per a endinsar la pilota a la xarxa (ultra tirar dos penaltys fora).

Arbitrà el senyor Alegret. Fou imparcial.

S. MANYER

DE CASTELLFULLIT DE LA ROCA

Castellfullitenc, 5 - Jovent d'Ara (B) de Salt, 0

Davant de nombrós públic, ha tingut lloc aquest encontre amistós al camp de la Unió Esportiva, el qual ha satisfet plenament els aficionats. El resultat no fou just, ja que l'equip visitant mereixia almenys marcar un parell de gols. La primera part acabà amb 2 gols d'avantatge. Marcats el primer per Argelés II, en un aldarull, i l'altre per Busquets II. El tercer fou obra del davanter centre Teixidor; el quart, Roca, en rematar una jugada que rebotà en el travesser, i el cinquè Vinyoles.

Dels locals, tots compliren, excepte l'ala dreta, on Vinyoles jugà en el lloc que no li és habitual, i dels forans, van fer el que pogueren per tal devitar una desfeta més important.

U. E. Castellfullitenc. — Serabosa, Villegues, Busquets I, Soler, Busquets II, Oms, Argelés II, Vinyoles, Teixidor, Corcol, Roca.

Jovent d'Ara. — Vila, R. Ferrer, J. Ferrer, Ventura, Carbonell, Gil, Bosch, Coma, Vilagrau, Coromina i Bóta.

Arbitrà imparcialment l'ex-jugador Roure. — M. V.

PARTIT AMISTOS

Colònia Alemanya, 3 Centre d'Esports i Excursions, 1

Com es pot veure pel resultat d'ahir, els alemanys es presentaren ultrareforçats, i això els permeté no solament que igualessin els del Centre, sinó que el superessin i s'enduguessin la victòria.

En l'equip del Centre es nota la manca de tres titulars, principalment el de la línia mitjana, la qual es veié poc forta per a contenir els atacs dels contraris, i això donà lloc a què la defensa es veiés desbordada i la davantera hagué de baixar molt sovint a la defensa; amb tot, el millor de l'equip fou la davantera, especialment Olivella, i el segui en mèrits Franch II, que va haver de resoldre moltes situacions perilloses.

Dels alemanys, tots jugaren molt bé; presentaren un equip molt fort i ben compenetrat.

Els equips foren:

Colònia Alemanya. — Diettinam, Seluitzer, Bechtold, Watti, Winter, Paul, Wünshenam, Rief, Raul, Grimen, Wiese.

Centre. — Franch II, Franch I, Badia, Villalta, Arnau, Balduque, Anglès, Olivella, Reig, Calvet, Cormand.

CIUTADANIA

DE CALDES DE MONTBUI

III Fira

Els Comitès Organitzadors de les Fires i Festes de la nostra vila, en la reunió celebrada dimecres passat, va designar la Comissió permanent que tindrà cura d'organitzar la III Fira d'enguany per als dies 8, 9 i 10 de juny vinent, posant-se des del susdit dia en l'activitat de procurar la collocació dels estands exposició, i la Fira de Bestiar.

La impressió fou que, com en anys anteriors, serà patrocinada per la Generalitat de Catalunya i Ajuntament, palesant el seu entusiasme perquè resulti amb èxit creixent aquesta tan ben aplaudida demostració d'engrandiment a la prosperitat i riquesa de la nostra terra.

Per tant, la Comissió esmentada es trobarà reunida a la Casa de la Vila tots els dijous no festius, des de dos quarts de set a les vuit del vespre, per resoldre i atendre totes les consultes o peticions que li siguin adreçades.

DE VILANOVA I LA GELTRU

Es un fet la vinguda a aquesta vila de la famosa Orquestra Pau Casals, formada per més de vuitanta professors i que per iniciativa de l'entitat Foment de Vilanova, actuarà en el teatre Bosc el dia 25 del mes actual. Hom confia que aquesta notícia serà ben rebuda pels nostres compatricis, i a més esperem que sabran collaborar com ho han demostrat sempre en festes d'aquesta classe.

Oportunament donarem més detalls d'aquest veritable esdeveniment artistic.

Corresponsal

DE MOLLERUSSA

RENOVACIÓ D'UNA JUNTA DIRECTIVA

L'entitat Casino Republicà Català ha procedit a la nova constitució de la Junta Directiva en la forma següent:

Josep Fontanet Bosch, president; Jaume Coma Andreu, vice-president primer; Josep Torent Torrós, vice-president segon; Alexandre Bajo Cirera, secretari; Marian Nogués Macià, vice-secretari; Antoni Perera Bertran, tresorer; Josep Baró Melgosa, vocal comptador; Manuel Niubó Espinet, bibliotecari; Ignaci Jaques Pinyol, vocal primer; Josep Mitjana Querol, vocal segon; Jaume Capdevila Felip, vocal tercer.

Corresponsal

GRIFÉ & ESCODA S. L.
Fivaller (Ferràn), 36 i 38 :: Plà de la Boqueria, 5
GRANS REBAIXES PER BALANÇ
EN JOCS CAFÈ, THE,
VAIXELLES, COBERTS,
CRISTALLERIES, PLATERIA,
OBJECTES PER A REGALS

DE L'HOSPITALET

FUTBOL

Al camp del Centre d'Esports Torrassenc van jugar ahir un partit de campionat amateur el Torrassenc i el Coll-Blanc F. B. C.

El partit fou jugat a un tren fantàstic per ambdues parts, i les jugades foren molt aplaudides pel públic.

La primera part acabà amb el resultat d'un gol a zero favorable al Torrassenc. Aquest gol fou aconseguit, d'una oportuna jugada, per l'interior dreta.

Començada la segona part, es fa notar l'interès que tenen: els uns per a mantenir el punt d'avantatge, i els altres per a empatar, i això fa que presenciem jugades bellíssimes per part dels dos equips, però poc abans d'acabar el partit, i després d'un lleuger domini del Torrassenc, Rico marca el segon gol, i al cap de pocs moments acaba el partit.

De l'equip del Torrassenc tots forniren un partit ple d'entusiasme.

Del Coll-Blanc cal remarcar el mig centre Bea, que jugà un partit molt notable.

ESCACS

El Club d'Escacs Univers prepara per al proper dia 27 un magne festival amb motiu del repartiment de premis del campionat de l'esmentat Club d'Escacs.

L'esmentat festival consistirà en una gran vetllada teatral, en la qual i en un intermedi, seran repartits els premis als jugadors de les diferentes categories que han lluitat en el Campionat d'escacs.

Els premis, molt nombrosos i importants, han estat donats per diferents industrials de l'Hospitalet i de Barcelona, però cal remarcar els magnífics trofeus concedits per l'Ajuntament d'Hospitalet i la Societat Choral Univers.

Cal remarcar també la brillantíssima tasca que està portant a cap aquest novell Club d'Escacs per a engrandir aquest esport, i que compta amb nombrosos simpatitzants.

Panadès

DE RUBI

F. C. Tarragona, 1; U. E. de Rubí, 2

Un altre partit del Torneig Copa Catalunya, i una altra victòria de l'equip local, aconseguida difícilment, en un encontre disputat fins a l'últim moment, com ho prova el fet que el gol de la victòria fos aconseguit en l'últim minut de joc.

Si analitzem el joc desenvolupat

Els equips s'arrengleraren així:

U. E. Blanes: Gauxia, Carbonell, Balaguer, Miralpeix, Campoi, Xifré, Alonso, Orriols, Llopis, Laura i Torrent.

U. E. Figueres: Bru, Jacomet, Berneda, Medina, Rosalench, Villata, Valls, Baró, Ventura, Pagès I, Jordà II.

Sobresortiren de l'equip foraster Gauxia i Orriols, i dels figuerencs, Pagès i Jacomet.

Arbitrà bé i a gust de tothom, el senyor Prada.

Corresponsal

DE FIGUERES

De la suspensió d'un partit

El Darnius F. C. adreçà una lletra al "Ràcing Club Figueres" contractant-lo per a la celebració d'un partit amistós. Assabentat d'això el delegat de l'equip B de la Unió Esportiva Figueres senyor Isern, procurà que el partit Darnius - Racing no s'efectués, i sí un partit Unió Esportiva Figueres (B) i Darnius F. C. Per tant, el Racing es va quedar sense partit.

L'actitud del senyor Isern és de censurar, i més, encara, per haver dit ell diverses vegades que s'ha d'ajudar en tot el que es pugui els clubs modestos, com són les penyes figuerenques. Aquesta actitud de l'esmentat senyor, puix que desdiu del que pregona i afirma, i obra ben contràriament a la manera positiva, perquè obrant així, no solament perjudica un club directe, sinó que també el seu propi club, ja que ho fa, en tot cas, crear una atmosfera de rancúnia entre els veritables esportius. Deplorem el fet succeït, i tingui ben present el senyor Isern que si és que vol la prosperitat esportiva de Figueres, no obri tal com ha fet, ans al contrari, en lloc d'aterrar un club, que l'enlairi si li és possible, no solament per la pau esportiva, sinó que també per anar a esperançar d'aquell club humil algun element per al seu mateix equip, ja que és comprovat a bastament que els clubs modestos han portat nombrosos jugadors a clubs de categoria.

Es de doldre que s'hagin d'escriure ratlles com les presents, quan, ben al contrari hauria d'ésser.

Francesc Bonaventura Vilà

DE PALMA DE MALLORCA

Balears, 4 - Mediterrani, 0

En partit corresponent a la segona jornada del torneig "Copa President", s'arrengleraren els onzes esmentats, a les ordres del collegiat Toni Miquel, així:

Joieria i Rellotgeria
El Regulador
RELLOTGES DE LES MILLORS MARQUES SUISSES
Exclusives "Lus-ina" i "Rolex"
Rbla. de les Flors, 37 Carme, 1

la rambla

(esport i ciutadania)

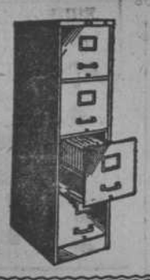
Agustí Bo
TOTS ELS MOBLES I TOT EL MATERIAL PER A CLASSIFICACIO I ARXIU
CORTS, 596. Tel. 10266

Fi d'una crisi i començament d'una altra

per CARLES ESPLA

Es tancava el número anterior de LA RAMBLA en el moment que el senyor Martínez de Velasco començava a realitzar gestions per tal de constituir un Govern que, sortosament, ha quedat inèdit. Govern d'àmplia concentració republicana, segons els termes de l'encàrrec rebut. Govern d'orientació dretista, segons la ingènua confessió del seu creador en grau de temptativa. El propòsit de l'"ilustre castellà" va fracassar per raons de lògica política, però va servir per a posar en clar les zones misterioses de la crisi. Són fets passats, damunt els quals ha relliscat vertiginosament l'interès polític d'unes jornades frenètiques, però convé recordar-los perquè enclouen la clau de moltes coses. Fou Martínez de Velasco qui va revelar, amb la seva habitual agudesa, que l'acredita de genial estadista, el veto que tancava a Gil Robles l'entrada del ministeri de la Guerra. No calgué ni una frase ni una paraula. N'hi hagué prou amb un gest del cap agrari perquè sabés a què atenir-se el cap de la Ceda. I el gest històric de Martínez de Velasco va fer canviar el rumb dels esdeveniments immediats i potser també el de la línia futura de la política del règim. No es podia demanar més a un personatge tan insignificant.

En reclamar Gil Robles la cartera de Guerra descobria tot el joc de les seves intencions polítiques, consumava una de les darreres operacions de la tàctica traçada per a dominar la República. Des de feia uns quants mesos venia dient Gil Robles que calia resoldre els problemes vitals de la nació: anivellació del pressupost, sanejament de les finances, atur obrer, ressorgir econòmic del país, etc. Però arribat el moment d'entrar personalment en el Govern, el jove cabdill salmantí no demana la cartera de Finances, ni la de Treball, ni le d'Indústria i Comerç. Demana la cartera de Guerra. Demana la direcció dels comandaments militars. Pretensió sospitosa, però que no podia estranyar a aquells que han considerat la Ceda com un partit del règim. La lògica de Gil Robles era aquesta: si el meu partit mereix la confiança per a col·laborar en el Govern, ¿per què no ha de merèixer-la per a assumir dintre d'aquest mateix Govern les funcions de més responsabilitat? La lògica dels republicans estava escrita en les famoses notes del 4 d'octubre.

A fi de comptes, en oposar-se un veto rotund a les pretensions de Gil Robles triomfava el criteri exposat en aquelles notes. Trencava, per tant, la política d'incorporació a la República d'elements que no ofereixen garantia de republicanisme. Perquè si n'oferien, no calia posar-los cap veto. I si no n'oferien, el veto havia de posar-se el 4 d'octubre. La República s'hauria estalviat molts dolors i moltes llàgrimes.

Va fracassar, doncs, l'intent de Martínez de Velasco i amb ell una orientació política marcada tenaçment des dels començaments del règim. Hagué de formar Lerroux el Govern possible, amb radicals i tècnics, Govern minoritari, extraparlamentari, el primer acte del qual és tancar les Corts per un mes per tal d'ajornar durant aquest temps la topada parlamentària amb la majoria. Però el conflicte es produeix instantàniament. Gil Robles no sap contenir la seva irritació i presenta el seu compte de greuges. No contra Lerroux, en qui ha observat una conducta lleial per a les forces que representa, sinó contra aquells que han desconfiat d'ell. El seu gest històric, la seva violència verbal, el seu despit no fan sinó justificar el veto, carregar de raó i de raons aquells que l'hi han posat. Però l'interès polític del fet és molt superior a aquest judici i àdhuc al que pugui merèixer la solució de la crisi. El que s'ha plantejat amb tota cruesa és el problema de la legitimitat republicana del grup més nombrós de la Cambra, sense el qual no és possible de re construir la majoria parlamentària, i, per conseqüent, el que s'ha plantejat és el problema de la dissolució de les Corts.

Gil Robles, amb estil i records napoleònics, presenta la qüestió. O el Poder per a ell, o la dissolució. I llança la seva nota amb efectes explosius a trenta dies vista. S'ha resolt la crisi governamental, però comença una altra crisi parlamentària, ajornada momentàniament.

Gil Robles pot creure que unes eleccions immediates li serien més favorables que dintre cinc o sis mesos, quan els partits d'esquerra hagin endegat i organitzat perfectament aquest formidable corrent d'opinió pública que marca rumb a l'esquerra. Pot creure també que el seu gest altiu ha de galvanitzar unes masses que ja començaven a donar mostres de descontentament. Pot creure, finalment, que la política es fa amb gestos desesperats. Però darrera de Gil Robles hi ha gent més cauta i prudent, que tem l'aventura electoral. En les properes eleccions no serà possible formar un bloc de dretes amb un programa negatiu. Els monàrquics tindran com a plataforma electoral la qüestió del règim. ¿Pot la Ceda renunciar definitivament les seves posicions dintre la República a canvi d'una simple aliança electoral amb els monàrquics? Els agraris, per la seva part, refermaran la seva lealtat interessada al règim establert. No volen aventures, sinó guanys. Aspiren a conservar la seva força de cacics. No poden seguir Gil Robles en els seus mals humors i aventures. ¿Com refer, doncs, el bloc dretista de 1933 enfront del bloc esquerrista que probablement es formarà en les properes eleccions?

La cautela dels veritables dirigents de la política cedista ha frenat ràpidament l'impuls combatiu de Gil Robles, que és només un executor, un agitador polític, però és dirigit i no director. La dissolució faria impossible la reforma constitucional, que és l'únic tema en què poden coincidir totes les dretes. Per damunt de totes les actituds de partit i de totes les posicions personals, allò que uneix les dretes és llur afany revisionista. L'article 26 segueix pesant damunt la política nacional com una força fantàstica. I és molt possible que l'oposició a aquest article, a l'esperit laic de la Constitució, permeti soldar entre les forces dretistes allò que ara s'ha trencat.

Els republicans que han extremat la seva alegria per la solució de la crisi, en veure fora del Govern la Ceda, cal que refrenin llur entusiasme. El camí de tornada al Poder no els ha estat barrat, malgrat la nota insolent i subversiva de Gil Robles. S'ha resolt una crisi, però encara manca per resoldre la definitiva. Durant aquest mes els republicans han d'estar alerta.

Gil Robles ha dit:
"Se forma un Gobierno para treinta días. Pueden ser para nosotros los cien días de Napoleón."
(Caricatura d'"Heraldo de Madrid")

Els indultats

El decret d'indult de don Ramón González Peña

La "Gaceta de Madrid" ha publicat el següent decret del ministeri de la Guerra:

"Usando de la prerrogativa que me confiere el artículo 102 de la Constitución de la República, de conformidad con el informe del Tribunal Supremo de Justicia y a propuesta del Consejo de ministros, vengo en decretar lo siguiente:

Artículo único.—Se concede al paisano don Ramón González Peña indulto de la pena de muerte que, por el delito de rebelión militar, le ha sido impuesta por sentencia dictada en Consejo de guerra de oficiales generales, celebrado en la plaza de Oviedo en 15 de febrero último, y aprobada por el auditor de Guerra, cuya pena se conmuta por la de treinta años de reclusión mayor, con las accesorias legales correspondientes.

Dado en Madrid a 29 de marzo de 1935.—Niceto Alcalá Zamora y Torres.—El presidente del Consejo de ministros, ministro de la Guerra, Alejandro Lerroux García."

* * *

Els indultats de la pena de mort, amb el vot en contra dels ministres Anguera de Sojo, Aizpún, Jiménez Fernández, Cid i Dualde, que volien que els matessin, són, a més del diputat senyor Gonzàlez Peña, els següents:

Els paisans Pasqual Guillén Fuster, Gabriel Ariño Millàn, Félix Jiménez Ponç, Ramon Moles Jiménez, Elisi Fernàndez Obeso Bondia, Francesc Tello San Nicolàs, Emili Capri Lanusa, Francesc Frau Latorre, Ignasi Quiebra Moreno i Marià Legido Gallego, que estaven condemnats per Consell de guerra ordinari constituït a Saragossa el 9 d'octubre de 1934.

El guàrdia civil Aníbal Roces Zapico, condemnat en Consell de guerra ordinari celebrat a Oviedo el dia 28 de gener passat.

El paisà Manuel García López, condemnat pel Consell de guerra ordinari reunit a Sevilla el 16 de maig.

El legionari Alfred Guàrdia, condemnat en Consell de guerra celebrat a Ceuta el dia 30 de gener últim.

El paisà Antoni Fernàndez del Pozo, condemnat en judici sumaríssim per sentencia de 24 de gener últim en Consell de guerra reunit a Màlaga.

El paisà Josep Alonso Gonzàlez, condemnat pel Consell de guerra reunit a Oviedo el dia 15 de gener últim.

El diputat Teodomiro Menéndez Fernàndez, condemnat en Consell de guerra d'oficials generals celebrat a Oviedo el dia 9 de febrer últim.

El paisà Lluís García Alonso, condemnat per Consell de guerra ordinari reunit a Oviedo el dia 7 de febrer últim.

Els paisans Félix Fernàndez Donis i Ezequiel Casquete Gutiérrez, condemnats en Consell de guerra ordinari celebrat a Valladolid el dia 3 de febrer últim.

Intervius de **la rambla**

La crisi justjada per Marcel·lí Domingo

"La CEDA és un partit de violències epilèptiques"
"Els problemes de la República són massa apremiants perquè puguem viure amb Governs interins i situacions transitòries"

per J. PASTOR WILLIAMS

Entre les diverses virtuts que posseeix Marcelli Domingo n'existeixen dues de sobresortints: la seva austeritat i el seu republicanisme. Austeritat, que no vol dir tan sols la seva honradesa en la gestió ministerial, sinó també la netedat de la seva vida política, en la qual possiblement els seus adversaris puguin trobar — en la diversa interpretació a què els homes públics veuen sotmesos tots els seus actes — errors tàctics, però mai no podrà dir-se de Marcelli Domingo que cap actitud seva fou promoguda per una cobejança o per una vanitat. La seva austeritat, la seva honradesa, el culte íntim i fervorós que ret a la seva pròpia consciència l'ha conduït en multiples ocasions a sofrir calladament la impopularitat quan creia convenient per als ideals republicans no donar la raó a les masses per a buscar el seu afalac, sinó dissuadir-les d'allò que ell creja un error, encara que això fos a costa de perdre el seu ascendent sobre aquestes masses. Moltes vegades ha exposat Marcelli Domingo la doctrina austera d'allò que ha d'ésser norma de l'home públic: "No utilitzar els càrrecs en busca de la popularitat, sinó destroçar la popularitat per servir el càrrec." I el seu republicanisme és la història de la seva vida. Processos, presons, reclusió als vaixells de guerra, ultratges de tota menya, campanyes difamatòries, tot ho ha sofert sense que la seva amor, la seva devoció a la causa republicana defallís ni un sol instant; ans al contrari: les seves campanyes eren cada dia més tenaces i intenses. Des del seu escó del Parlament, des de la tribuna de la plaça pública, des de les columnes de la premsa, ni un sol dia no deixà Marcelli Domingo d'ésser l'enemic implacable de la monarquia i el cantor infatigable de la República.

* * *

Sorprenem Marcelli Domingo la vigília del seu viatge a Canàries; un dels seus constants viatges de propaganda republicana. Es difícil parlar amb ell, voltat com està d'infinitat d'amics i correligionaris que l'assetgen a preguntes. No obstant, iniciem un diàleg que sabem que ha d'ésser constantment interromput:

MARCEL·LI DOMINGO

—¿Podeu dir-me quelcom sobre la darrera crisi?

—Hi ha diverses causes en la motivació de la crisi, unes de públiques i altres de secretes. La causa pública, que és més aviat el pretext, és ben coneguda: el propòsit de la Ceda (que amnistià Sanjurjo cuita-corrents i fent bandera electoral d'aquesta amnistia, d'un revolucionari del 10 d'agost del 1932) d'afusellar els revolucionaris del 1934. No s'ha quedat sense víctima la Ceda, certament; perquè la Ceda, que antany esquinçava violentament les seves vestidures entre grans plors i gesticulacions, davant repressions incruentes, ha afusellat durant la seva etapa de govern; però la Ceda, que obrí de bat a bat les portes del presidi a Sanjurjo, volia encara molts més afusellaments. No li fou possible d'obtenir-los, i va dimitir. Aquesta és la causa pública de la crisi.

—I les causes secretes?

—Possiblement hi ha moltes altres causes secretes, que no és ara el moment d'enumerar. A la Ceda, no ho oblidem, les causes secretes, els motius ocults i sinuosos que no surten mai a la llum, existeixen sempre. Però amb la causa pública que ells mateixos exposen sense dissimulació, hi ha motiu més que suficient, tant per a formar juí d'una política i dels homes que la interpreten, com per a endevinar les causes íntimes i veritables.

—Bé. ¿Podeu dir-me quelcom sobre les particularitats observades en la tramitació de la crisi?

—La primera particularitat ha estat la tramitació en si mateixa. Els fets han vingut a demostrar que la crisi no s'havia d'haver tramitat. Bastava que el senyor Lerroux, la política d'indult del qual havia estat aprovada, substituís els cinc ministres dimitits. I llestos! Una altra particularitat interessant ha estat l'exclusió de la Ceda.

—Beneficiosa, naturalment.

—Sense cap dubte. Guiada pel seu orgull exagerat, ha caminat de torpor en torpor, excloent-se ella mateixa en un gest de supèrbia incomprensible en un partit que aspira a governar.

—Més particularitats?

—Sí. En queda una d'altament significativa: l'actitud de la Ceda després d'haver estat exclosa. Aquesta actitud violenta i intemperant evidencia, una vegada més, la tragèdia íntima de la Ceda, i demostra que és tot el contrari del que vol aparentar ésser. Es presenta com una força que es titula catòlica i dimiteix per no poder matar uns homes iguals a ells; vol presentar-se com una força conservadora i es produeix sempre, en tots els seus actes, amb violències epilèptiques pròpies d'un partit demagògic. Es d'esperar que els qui han estat fins ara honradament els seus partidaris, s'adonin clarament de la manca de congruència entre llurs teories i llur conducta.

—¿A quines causes atribuïu aquests fets?

—Senzillament, a què a la Ceda li manquen, per un cantó, convicciones fermes i conducta clara; per l'altre cantó, un cap dirigent.

—Gil Robles...?

—Gil Robles és un dels polítics més absolutament indotats d'aquest moment històric que travessa Espanya. No té cap mena de domini sobre ell mateix: el perden sempre la seva supèrbia i la seva vanitat. No és capaç d'imposar el seu pensament a la seva voluntat. No se sent responsable dels seus actes ni un sol instant. Un home d'aquestes característiques no pot ésser mai un estadista. I és un estadista el que cal al davant d'una força política que aspira a posar-se al servei de l'Estat. Si algú ho dubtés, jo m'atreveixo a fer des d'ara una afirmació: Gil Robles desfarà la Ceda amb més ràpidesa que no pas la Ceda s'ha fet. I si no, el temps...

—¿Em podeu dir quelcom de les declaracions del senyor Gil Robles?

—Que és un fidelíssim reflex de la psicologia que us acabo de descriure. No podia, lògicament, esperar-se'n res més.

—¿Què us ha semblat la solució de la crisi?

—No es pot donar i cal que no es doni, en aquest punt, una opinió concreta i terminant. Tota solució d'una crisi és sempre relativa, perquè ha de comparar-se primer amb un perill i després amb un desig. El perill que s'ha de mirar és el d'allò que la crisi pot ésser; el desig, allò que la solució de la crisi s'hauria volgut que hagués estat, d'acord amb les nostres íntimes conviccions.

—I així mirat, ¿quina és la vostra opinió?

—Doncs que si comparem la solució amb el nostre desig, la solució ha estat dolenta; si, pel contrari, la comparem amb els perills que s'han corregut, la solució és menys dolenta del que pogué ésser. I, de totes maneres, caldrà deixar passar temps per concretar un parer més ferm.

Marcelli Domingo adverteix, indubtablement, en el nostre gest, que desitgem una opinió més expressiva. I davant el nostre nou requeriment, diu:

—Mireu. Aquest Govern, pesi als bons desigs de què vulgui estar posseït, té un gravíssim defecte: que és interí. I els problemes de la República són el suficientment apressants i aclaparadors perquè se n'excloguin les interinitats i s'exigeixin accions fermes, estables i duradores que siguin garantia d'un ordre jurídic, d'una estabilitat econòmica i d'una justícia social que el país demana, necessita i vol. D'aquí es dedueix quin és el mèrit més gran que davant Espanya podria contraure el Govern actual, i que li donaria personalitat davant la Història: el de constituir un pas ràpid i ferm al Govern definitiu.

Després de Jiménez i de Portela

DON JOAN PICH I PON

Alcalde transitori i President interí

El Butlletí Oficial de la Generalitat ha publicat el següent decret:

"En ús de les facultats que em confereix la Llei del 2 de gener d'enguany,

Decreto:

Que l'Excm. Sr. Joan Pich i Pon exerceixi les funcions que em competeixen en virtut de la Llei del 2 de gener d'enguany, com a delegat del Governador General de Catalunya, President de la Generalitat, excepte les d'Ordre Públic, que són reintegrades a l'Autoritat de l'Excm. Sr. General Cap de la IV Divisió Orgànica Militar.

Barcelona, 4 d'abril del 1935.

El Governador General de Catalunya,
President de la Generalitat,
MANUEL PORTELA."

Comèdia?

Es molt possible — les notícies que ens arriben ens permeten creure-ho — que dintre de deu dies aproximadament es doni una nota oficiosa de la Secretaria d'un lloc molt elevat, en la qual nota es digui que no és cert que hi hagi hagut cap veto al senyor Gil Robles perquè ocupés la cartera de Guerra. Aleshores el senyor Gil Robles es donarà per satisfet, retirarà les amenaces i es produirà la crisi perquè la CEDA torni a entrar al Govern del qual tant de greu li s... haver sortit.

La sisena pròrroga de l'estat de guerra

La "Gaceta de Madrid" ha publicat el dia 2 un decret prorrogant per trenta dies més l'estat de guerra als territoris dels Governs generals d'Astúries i de Catalunya i a les provincies de Madrid, Saragossa, Guipúscoa, Biscaia i Lleó, i places de sobirania al Marroc: Ceuta i Melilla, i per igual periode de temps l'estat d'alarma a les provincies d'Osca, Navarra, Palència, Santander i Terol.

Les coses que passen

Es una mica car

Sis mesos de C.E.D.A. al Poder li han costat al país 1.335 morts i 2.951 ferits. (Dades oficials extretes del "Relato oficial".)

I ara, a primers de maig, encara hi vol tornar.

Per molts anys

El general de divisió don Domingo Batet ha pres possessió de la jefatura del Gabinet Militar del President de la República.

Per molts anys!

—Mira, ja l'han tret.
—El greu que li sap no haver-nos pogut fer encara més mal.

La Libertad

¡ARRIBA LAS LEYES!

EL ESTATUTO DE CATALUÑA

La designación del gobernador general de Cataluña, señor Portela Valladares, para desempeñar en el Gobierno constituído ayer la cartera de Gobernación, plantea un problema de solución urgente: su substitución. ¡Buena, magnífica ocasión la que ella ofrece al presidente del Consejo, Sr. Lerroux, para interpretar la voluntad unánime de la España republicana y cancelar al mismo tiempo un compromiso personal!

Al dar cuenta de los sucesos acaecidos en Barcelona la noche memorable del 6 de Octubre, el Sr. Lerroux formuló una afirmación que constituía un compromiso. Esta: que respetaría íntegramente el régimen autonómico legalizado por el Estatuto, que él, con su voto personal y los votos de su minoría, contribuyó a establecer como una de las grandes obras de la República. Después, razones que no son para analizadas ahora, obligaron a suspender transitoriamente la legalidad autonómica, no sin que el Sr. Lerroux reiterara al hacerlo su respeto para el Estatuto y su propósito—y su deseo—de que su eclipse fuera lo más breve posible.

En el espacio de pocos días, casi puede contarse por horas este tiempo a que nos referimos, en la política española han acontecido hechos de trascendencia. Todavía tropezaríamos seguramente con dificultades para precisar su alcance. Pero es el caso que voluntad libremente predominante la del señor Lerroux en el Gobierno, hoy puede pedírsele, con esperanza de que oiga y atienda la demanda, lo que hace una semana habría equivalido a perder el tiempo.

Ha de pensarse, acaso se ha pensado ya, en la substitución del Sr. Portela Valladares en el cargo que se le confió en Cataluña, y en este instante, bien ciertos de interpretar la opinión republicana de toda España, creemos oportuno—y patriótico—decirle al presidente del Consejo: En lugar de substituir con un nuevo nombramiento al Sr. Portela, ¿por qué no se restablece íntegramente, con respeto a la ley que lo creó, el Estatuto?

Del 6 de Octubre de 1934 al 4 de Abril de 1935 van seis meses en el tiempo; pero muchas experiencias en los hechos. Insistimos: huímos de desmenuzar acontecimientos. Ahí están todos, unos ya conocidos y otros que poco a poco se irán conociendo... Pero, en todo caso, pidiendo con la reposición del Estatuto la de los Ayuntamientos en suspensión, es ocasión ya—y creemos que se nos permitirá—de dar con el alma un grito de «¡Arriba las leyes!».

(Article publicat a "La Libertad" del dia 4)